

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 616/2020
19.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против тужене „SBERBANK Srbija“ а.д. Београд, ради утврђења делимичне ништавости уговора, решавајући сукоб месне надлежности између Основног суда у Новом Саду и Трећег основног суда у Београду, на седници већа одржаној дана 19.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету месно је **НАДЛЕЖАН** Трећи основни суд у Београду.

Образложење

Тужбом поднетом Основном суду у Новом Саду дана 05.02.2018. године, тужилац је тражио да се утврди делимична ништавост члана 4. тачка 1. подтачка 1. уговора о кредиту за куповину непокретности број .., што је тужена дужна трпети и признати, као и да се тужена обавезе на исплату износа од 85,67 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате са законском затезном каматом од дана 22. јануара 2011. године па до коначне исплате, а то све у року од 8 дана под теретом принудног извршења.

Поднеском од 20.04.2018. године тужена је поднела приговор месне надлежности са образложењем да су чланом 17. спорног уговора, странке уговориле месну надлежност стварно надлежног суда у Београду, те да је за поступање стварно и месно надлежан Трећи основни суд у Београду.

Основни суд у Новом Саду се, решењем П 838/2018 од 25.05.2018. године, огласио месно ненадлежним за поступање у предмету П бр. 838/2018 и по правноснажности решења списе доставио Трећем основног суда у Београду, као стварно и месно надлежном.

Трећи основни суд у Београду није прихватио месну надлежност, па је списе уз пропратни акт П 5860/18 од 29.10.2020. године доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб месне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/2015, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18 – УС, 87/18, 88/18 – УС) и члана 22. став 1. Закона о парничном поступу („Службени гласник РС“, бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018 и 18/2020 – у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету месно надлежан Трећи основни суд у Београду.

Чланом 65. ЗПП прописано је да ако законом није прописана искључива месна надлежност неког суда странке могу да се споразумеју да им у првом степену суди суд који није месно надлежан, под условом да је тај суд стварно надлежан.

У конкретном случају, за ову врсту спора Законом о парничном поступку није предвиђена искључива месна надлежност. По оцени Врховног касационог суда за суђење у овој правној ствари, у смислу члана 65. ЗПП, месно је надлежан Трећи основни суд у Београду, будући да су странке уговориле месну надлежност стварно надлежног суда у Београду и да је тужени са позивом на споразум о месној надлежности, истакао приговор месне ненадлежности суда којем је тужба поднета са предлогом да се предмет уступи Трећем основном суду у Београду (једном од стварно надлжених судова са седиштем у Београду).

На основу члана 22. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић